

...Nem emlékszem, pontosan mikor ismerkedtem meg Kiril Ilievskivel, de tizenöt évig dolgoztunk együtt a Szófia-i Önkormányzatnál. Nagyvonalú és szerteágazó tevékenységet folytató ember volt. Minden, általa megalkotott dolog, viselte sajátos művészi és emberiességi jelét. Művészeti teljesítményén kívül Kiril olyan zenészként maradt kollégái emlékezetében, akinek közéleti és közszolgálati missziója mások megsegítésére irányult. Veszületett altruizmusa szerénységgel és diszkrécióval párosult. Nemrég Plamen Dzsurov karmester kifejezte, hogy több olyan ember van, aki Kiril Ilievskivel végzett közös munkája során nem is sejtette, miként segítette őket anélkül, hogy tudjanak arról.

Hegedűművész, a Bolgár Nemzeti Rádió zenei szerkesztője, a pozsonyi Bolgár Kulturális Intézet igazgatója, a Fővárosi Önkormányzat szakértője – ezek voltak szerteágazó szakmai pályafutásának szakaszai. Ha figyelmesebben megvizsgáljuk művészi teljesítményét, éppen ezt a széles spektrumot figyelhetjük meg: három balett, két versenymű kórusra és zenekarra, hangszeres koncertdarabok, szimfonikus, kamara- és filmzeneművek. A bolgár közönség emlékezetében Kiril Ilievski a felejthetetlen Szabadharcos idők („Комунски времена“) című tv-játék zeneszerzőjeként él Hriszto Garbov, Kiril Varijszki és Margarita Karamiteva szereplésével. Szeretném külön aláhúzni első ránézésre furcsa elhatározását barokk és bécsi klasszikus stílusban alkotott szerzői zenével kísérrni ezt a „vad“ macedóniai erotikus mesét. Ehhez üde jófogással fából készített fúvós hangszereket alkalmazott, amelyek együttes hangzása ritkán fordult elő az említett zenei korszakban. A szokatlan művészi keresések között megemlítendő Nikolaj Temnizkov, a Bolgár Nemzeti Rádió Szimfonikus Zenekarában játszó nagyszerű tubaművésszel való együttműködése. A mai emlékkoncerten hallhatunk két, a művész számára írt darabot is.

Kiril Ilievski a spontán művészek közé tartozott. Amikor megrendelésre vagy valamilyen alkalomból komponált, akkor sem dolgozott minden nap, ahogy egyes kollégáinál szokás volt, azonos kifejező eszközöket, kliséket felhasználva. Előfordult, hogy megvárta az „ihlet pillanatát”, és csak akkor ült le alkotni, amikor érzelmileg felemelkedett állapotba került. A munkahelyi túlterhelés miatt néha nehezen tartotta be a határidőt vagy befejezte alkotását pár nappal a koncertbemutatója előtt. Kíváncsisággal fordult az új zeneszerzői technikákhoz, azonban műveiben soha nem demonstrálta a sznób igényességet. Ellenkezőleg, a régi zenei ötletek továbbfejlesztésén munkálkodott, „lefordítva” azokat egyedülálló nyelvére és ízlésére.

A mai hangversenyt Kiril Ilievski már 2018-ban tervezte, ezzel akarta volna megünnepelni 65. születésnapját. Ebben az elhatározásában szintén nem szokásos módszert választott. Ahelyett, hogy a patinás Bulgária koncertteremben vagy a Bolgár Zeneművészek Szövetségének termében tervezte volna a hangverseny megtartását, ő az egyik legforgalmasabb aluljárót választotta. Véletlenül arra járó emberekkel akarta megosztani örömteli ünnepét, mindenképpen a provokációra apellálva. A Fővárosi Önkormányzat Kulturális Osztályának vezetőjeként szintén buzgón azon dolgozott, hogy a komolyzenei koncertek a város nyílt területein kerüljenek megtartásra.

Sajnos, Kiril Ilievskinek nem adatott megélnie saját szerzői hangversenyét, a világjárvány is megghiúsította annak megtartását az általa kiválasztott helyen. Reméljük, hogy büszke Nikolaj Temnizkov és Roszen Idealov nagyszerű szólistákra, valamint fia, Konsztantin Ilievskire, aki karmesterként és zeneszerzőként magabiztosan előrehalad köztiszteletnek örvendő apja nyomában, ráépítve teljesítményére.

Ivan Sztojanov